

آگاهی های جنسیتی در مورد کووید-۱۹ | افغانستان

۳۰ اپریل، سال ۲۰۲۰

نشریه ۲: تضمین نمودن دسترسی زنان و دختران خشونت دیده به خدمات

برای جلوگیری و پاسخگویی به خشونت علیه زنان و دختران، همراه است. اداره ملل متحد برای زنان در افغانستان خود را در امر پیشرفت و ترقی در زمینه احقاق حقوق زنان و همچنین پاسخگویی به نیازهای زنان و دختران به شمول دوره بحران کووید-۱۹ متعهد می داند. این آگاهی می خواهد از طریق آماده سازی بستر مناسب برای بحث و تبادل نظر آگاهانه در مورد تأثیرات مشخصی که کووید-۱۹ روی چگونگی خشونت علیه زنان و دختران می گذارد و همچنین تهیه و تدارک خدمات، به هدف متذکره نایل آید. سنجش، هماهنگی و پاسخگویی به گرایش هایی که در این آگاهیها تشخیص و ارایه می شود این فرصت را برای تمامی شرکای کاری در ادارات ذیربط دولتی و همکاران بین المللی مساعد می سازد که در تباری هم در مورد راهکار های جلوگیری از معضله خشونت علیه زنان و دختران وموضوعات پاسخگو به نیازمندی های جندر را که به نفع زنان و دختران که قربانی خشونت شده اند و تمام جامعه باشد با هم به توافق برسند.

به تعقیب آگاهی اول جندر در مورد کووید-۱۹ مبنی بر حصول تضمین نمودن کمک های بشردوستانه پاسخگو به جندر، اداره ملل متحد برای زنان در افغانستان به منظور ادامه روند برجسته سازی تأثیرات خاص کووید-۱۹ بر جندر در افغانستان، آگاهی دوم را منتشر می کند. این آگاهی بر گرایشها و اجراءات مربوط به تهیه و تدارک خدماتی (مانند: خدمات صحتی، پولیس و خدمات عدلی و خدمات اجتماعی و هماهنگی این خدمات) در جریان پاندمی کووید-۱۹ برای آن عده زنان و دخترانی که خشونت را تجربه کرده اند، تمرکز دارد. این آگاهی نیاز به اولویت دادن مسئله دسترسی به خدمات با کیفیت برای کسانی که با خشونت مواجه شده اند را برجسته می سازد. آگاهی های بعدی ملاحظات مشخص مربوط به کووید-۱۹ در خصوص جندر و ساحاتی مانند زنان، صلح؛ امنیت و اقتصاد را بررسی کرده و در مورد تأثیرات کووید-۱۹ بر روی وضعیت زنان و دختران، به صورت منظم معلومات جدید ارایه می دهد.

این آگاهی در اخیر یک سلسه سفارشات و پیشنهادات مقدماتی را به منظور جلب توجه شرکای ملی و بین المللی و

جنسیتی مقام ۱۷۰ را از میان ۱۸۹ کشور جهان به دست آورده بود.^۱ زنان دسترسی محدود به امکانات آموزشی، استقلال مالی و مشارکت سیاسی دارند که همه این موارد تاثیرات تحدید کننده ای بر زندگی زنان در افغانستان گذاشته است. زنان و دختران در افغانستان با مشکلاتی همچون تبعیض مداوم، خشونت، آزار خیابانی، ازدواج های اجباری و ازدواج های زیر سن، محدودیت های شدید در قبال کار و تحصیل در بیرون از خانه و محدودیت دسترسی به عدالت، به صورت دوامدار روبرو هستند. حتی قبل از کووید-۱۹ خشونت علیه زنان و دختران در افغانستان مروج بوده و بر اساس یک تحقیق انجام شده ۸۷ درصد از زنان از سوی یکی از محارم خود مورد خشونت قرار گرفته اند.^۲

خشونت علیه زنان و دختران نتایج منفی بر این قشر دارد که شامل تاثیرات مخرب فوری و درازمدت فزینی، جنسی و روانی بوده و باعث عدم مشارکت درست آنان در جامعه میشود. خشونت علیه زنان و دختران هزینه های بلند اقتصادی بر بازماندگان خشونت، خانواده های آنها و جامعه می گذارد. این امر مانع بزرگی در راستای ریشه کن کردن فقر و حمایت از صلح و انکشاف پایدار و همه شمول در افغانستان می باشد. تاثیرات خشونت بالای زنان و دختران در این دوره بیشتر خواهد بود چون درجه، شدت و تناوب خشونت ها در حال افزایش است.

پاندمی کووید-۱۹ همچنین دسترسی زنان به منابع و خدمات حیاتی را بیشتر از پیش محدود خواهد کرد. حتی قبل از پاندمی کووید-۱۹ نیز بسیاری از بازماندگان خشونت به خدمات ابتدایی چون مصونیت، محافظت و بهبودی خود مانند خط تلفون کمک های اضطراری، پولیس و نهادهای عدلی پاسخگو، خدمات صحتی، محل بود و باش مصون و خدمات مشاوره دسترسی محدودی داشتند. خدمات مربوط به خشونت علیه زنان و دختران اکثرا در محیط های شهری موجود بوده، پوشش محدودی در سطح جامعه دارند و اکثرا با کمبود منابع مالی، کمبود کارمند و آموزش پایین روبرو اند و ممکن با سکتورهای خدماتی دیگر هماهنگ نباشند. در افغانستان، تنها ۲۰ درصد از زنان که خشونت را تجربه کرده اند خواهان کمک شده اند.^۳ اکثریت زنان و دختران تجربیات خود را از موارد خشونت به دلیل شرم، ترس از انتقام، عدم آگاهی در مورد چگونگی دسترسی به کمک های موجود و

بحران ها باعث تشدید نابرابری های مبتنی بر سن و سال، جنسیت و معلولیت شده و زنان، دختران و دیگر گروه های آسیب پذیر را در معرض خطر خشونت رو به افزایش قرار می دهد. گزارش ها نشان می دهند که خشونت در خانه شایع ترین نوع خشونت علیه زنان و دختران در حالات اضطرار مانند شیوع کووید-۱۹ می باشد،^۴ که منجر به جراحت های جسمی و آسیب روحی عمیقی می شوند. خشونت هایی که زنان و دختران در خانه با آن روبرو می شوند شامل خشونت از سوی محارم و یا خشونت خانوادگی می باشد، به طور مثال خشونت از سوی خانواده شوهر. تجربیات جوامع های دیگر نشان میدهد که در جریان بحران هایی مانند کووید-۱۹ انواع خشونت همانند قاچاق، ازدواج اطفال و اقدامات زینبار دیگر می تواند تشدید شود. زنان و دختران در جریان هر بحرانی در معرض خطر بهره کشی و سو استفاده جنسی هستند.^۵ از چین و ایتالیا گرفته تا برازیل و لبنان، گزارش ها از افزایش تکان دهنده سوء استفاده خانگی از زنان و دختران خبر می دهند.^۶ به طور مثال در ولایت "Hubei" چین (مرکز اولیه شیوع ویروس کرونا) خشونت های خانوادگی در جریان قرنطین ماه فبروری سال روان بیشتر از سه برابر به پولیس گزارش شده بود.^۷ دولت منطقه کاتالان اسپانیا ابراز داشته است که در جریان چند روز اول شروع محدودیت های ناشی از شیوع کووید-۱۹؛ تماس به خط کمکی خشونت های خانوادگی، ۲۰ درصد افزایش داشته است. در قبرس، جایی که اولین واقعه مثبت ویروس کرونا در ۹ مارچ به ثبت رسید، تماس به خط کمکی خشونت های خانوادگی در جریان روزهای بعد از تایید اولین واقعه مثبت ویروس کرونا ۳۰ درصد افزایش یافته بود.^۸ این ارقام فقط مواردی را نشان می دهد که زنان می توانستند جویای کمک شوند. بسیاری از زنان و دختران به دلایلی مانند ترس از شنیده شدن صدای شان در هنگام برقراری تماس از طرف اشخاصی که آن ها را مورد سوء استفاده قرار داده اند و یا عدم توانایی بیرون شدن از خانه، نمی توانند طالب کمک شوند.

این موارد به صورت مشخص در افغانستان نگران کننده است.

در سال ۲۰۱۹ میلادی افغانستان در شاخص اندازه گیری برابری

^۱<https://www.rescue.org/sites/default/files/document/564/ircpvpcfinalen.pdf>

^۲UN Women (2020). COVID-19 and ending violence against women and girls.

^۳<https://www.theguardian.com/society/2020/mar/28/lockdowns-world-rise-domestic-violence>

^۴<https://www.sixthtone.com/news/1005253/domestic-violence-cases-surge-during-covid-19-epidemic>

^۵<https://www.theguardian.com/society/2020/mar/28/lockdowns-world-rise-domestic-violence>

^۶United Nations Development Programme (2019). Gender Development Index (GDI), Human Development Reports.

^۷Global Rights (2008). Living with violence: A national report on domestic abuse in Afghanistan.

^۸Central Statistics Organization/Afghanistan, Ministry of Public Health/Afghanistan, and ICF (2017). Afghanistan Demographic and Health Survey 2015.

ساحات مشخصی که نیاز به توجه دارند

افزایش خشونت علیه زنان و دختران

شواهد نشان می دهد که خشونت علیه زنان و دختران در افغانستان افزایش یافته است. خطوط تلفونی که به منظور گزارش خشونت ها علیه زنان و دختران وجود دارد افزایش موارد تماس به این شماره ها را ثبت کرده اند. سازمان های غیر دولتی "NGOs" و نهادهای جامعه مدنی نیز موارد مشابهی از افزایش گزارش خشونت به این نهادها را خبر می دهند.

خدمات جامع و فراگیر برای بازماندگان خشونت

در حالیکه خشونت ها علیه زنان و دختران در افغانستان رو به افزایش است، ارایه خدماتی همچو خدمات صحتی، محافظتی و پولیس، عدلی و اجتماعی برای بازماندگان مشخصاً از بحران کووید-۱۹ بصورت منفی متاثر شده اند. از بین رفتن هماهنگی میان سکتورهای مختلف، برقراری فاصله اجتماعی و محدودیت های رفت و آمد همه باعث شده تا سکتورهای که برای زنان و دختران بازمانده از خشونت خدمات ارایه می کردند با چالش روبرو شوند. ارایه خدمات برای بازماندگان خشونت در جریان بحران کووید-۱۹ بسیار حیاتی است. معلومات تازه تاثیرات کووید-۱۹ بر سکتورهای مختلف ارایه کننده خدمات و حمایت از زنان و دخترانی که مورد خشونت قرار گرفته اند را ذیلاً نشان می دهند:

- هماهنگی: هماهنگ سازی خدمات برای بازماندگان خشونت در اثر قرنطین و کار از راه دور متاثر شده است که این موضوع مسله ارجاع به موقع بازماندگان را به سکتور های مختلف خصوصاً خانه های امن را تحت تاثیر قرار داده است.
- خدمات صحتی: در حالیکه سکتورهای خدماتی صحتی با افزایش مراجعین روبرو هستند و وقایه و پاسخگویی به موارد مربوط به کووید-۱۹ را در اولویت کار خود قرار داده اند، ارایه خدمات صحتی به بازماندگان خشونت با سختگی مواجه شده است.^۹ ازدیاد میزان عرضه خدمات صحتی و ترس از مصاب شدن به ویروس، میزان دسترسی بازماندگان خشونت به این خدمات را محدود کرده است. دسترسی به خدمات صحتی جنسی و باروری خصوصاً برای

عدم موجودیت کمکها، گزارش نمی دهند. پاسخگویی جامع و کامل برای کووید-۱۹ باید در بر گیرنده اقدامات برای جلوگیری و ارایه پاسخ به خشونت علیه زنان و دختران در تمامی سکتور ها باشد. زنان و دختران به دلیل بیجا شدن، فروپاشی ساختارهای اجتماعی، فقدان حاکمیت قانون، ثبات بیشتر نورم های خشونت بار جنسیتی و از دست دادن فرصت های معیشتی در معرض خطر فزاینده خشونت در جریان بحران های درگیری، بشر دوستانه و صحتی قرار دارند.

پاندمی کووید-۱۹ بحران های دیگر و به طور مشخص بحران خشونت علیه زنان و دختران را در افغانستان تشدید خواهد کرد. در وضعیتی که رفت و آمد محدود شده، افراد در قرنطین خانگی به سر می برند، فقر و بیکاری در حال افزایش است و سیستم های محافظتی و صحتی تضعیف شده اند، زنان و دختران در معرض خطرات بالای تجربه خشونت در خانه ها قرار دارند. در عین زمان حمایت های مورد نیاز صحتی و بشری از زنان با احتمال زیاد به مخاطره خواهد رفت.^{۱۰} در حالیکه افغانستان با محدودیت های رفت و آمد ناشی از شیوع کووید-۱۹ مواجه است، خشونت علیه زنان در خانه از سوی همسر و یا اعضای دیگر فامیل آن ها می تواند تشدید شود. این در حالی است که نهادهای حمایت کننده و خدمت رسان نیز در این وضعیت کمتر در دسترس اند. در شرایطی که اکثریت زنان و دختران بیشتر از هر زمان دیگر به خدمات نیاز دارند، شواهد نشان می دهند که این خدمات ممکن با کاهش روبرو شوند زیرا منابع همویل آن هزینه مقابله با بحران صحتی موجود (کووید-۱۹) شده است. خلاء که قبل از پاندمی در قسمت حمایت های مالی وجود داشت حالا ممکن بیشتر شده باشد.

بمنظور کاهش تاثیرات زیانبار خشونت، زنان و دخترانی که مورد خشونت قرار گرفته اند نیاز دارند تا به خدمات که پاسخگوی نیازهای مختلف شان باشد، دسترسی داشته باشند مانند: خدمات صحتی، خدمات عدلی، پولیس و خدمات حمایت اجتماعی. سرمایه گذاری در زمینه عرضه و هماهنگی خدمات جهت پاسخگویی به نیازهای بازماندگان خشونت در جریان کووید-۱۹ و بمنظور کاهش تاثیرات خشونت روی صحت، توانمند سازی وضعیت عمومی آن ها و همچنین برای جلوگیری از تکرار خشونت، یک امر ضروری میباشد. این سرمایه گذاری نه تنها پاسخگو به نیازهای هر یک از بازماندگان خشونت بوده بلکه در ارتقای برابری جنسیتی، انکشاف پایدار و صلح نیز تاثیر گذار خواهد بود.

^۹COVID-19 and ending violence against women and girls, UN Women (2020).

^{۱۰}UN Women, UNFPA, WHO, UNDOC and UNDP (2020). COVID-19 and Essential Services Provision for Survivors of Violence Against Women and Girls.

نهادهای مربوط به خشونت علیه زنان و دختران، سازمان های غیر دولتی و نهادهای جامعه مدنی از کاهش در گزارش خشونت از طرف بازمانده ها و قضایایی که به آن ها ارجاع می شد، خبر می دهند. این وضعیت نگران کننده است زیرا ممکن است زنان و دخترانی که مورد خشونت قرار میگیرند نتوانند به حمایت های لازم دسترسی حاصل کنند. شرایط سختی که برای کنترل و مهار شیوع ویروس کرونا اجرا شده است موانع را زیاد کرده و افرادی که جویای کمک هستند را با خطر بیشتری مواجه کرده است.^{۱۱} نگرانی ها از اینکه در دوران قرنطین کووید-۱۹ زنان و دختران نتوانند مکان های امنی دور از سوء استفاده کنندگان شان پیدا کنند و یا نتوانند از دوستان، خانواده و یا سازمان های ارایه دهنده خدمات برای زنان، حمایت دریافت کنند بیشتر شده است.

زنان و دخترانی که با انواع مختلف تبعیض مواجه اند (مانند زنان بیجاشده داخلی، زنانی که در مناطق متاثر از جنگ زندگی می کنند، زنان اقلیت های قومی، زنان کهن سال، زنانی که با معلولیت های فیزیکی یا ذهنی زندگی می کنند و زنانی که در دهات و مناطق دور دست زندگی می کنند) ممکن به موبایل، کمپیوتر و اینترنت دسترسی نداشته باشند و نتوانند بدون نگرانی، از این وسایل در خانه استفاده کنند چون ممکن است از طرف سوء استفاده کنندگان شان و یا کسانی که زمینه سوء استفاده و خشونت را علیه آن ها مهیا می سازند، زیر نظارت باشند. در افغانستان، جایی که استفاده از موبایل و اینترنت برای زنان و دختران محدود است، حتی در اوقات قبل از کووید-۱۹ ارایه خدمات از راه دور (مثلا از طریق موبایل) بسیار چالش بر انگیز است. این موضوع دسترسی زنان به خدمات را محدود کرده و از آن طرف ادامه فعالیت ارایه کنندگان این خدمات را نیز با محدودیت روبرو کرده است. سازمان های غیر دولتی "NGOs" و نهادهای جامعه مدنی گزارش داده اند که آن ها ارتباط شان را با اکثر بازماندگان خشونت که مورد حمایت آن ها بوده اند را از دست داده اند چون در حالت قرنطین و اعمال محدودیت های رفت و آمد و محدودیت تماس تلفونی در حضور کسانی که آنها را مورد سوء استفاده قرار می دهد برای شان خطرناک است.^{۱۲}

اعمال محدودیت هایی چون رعایت فاصله اجتماعی که فعالیت های غیر حیاتی را محدود کرده است، همچنین ارایه خدماتی مانند مشاوره، کمک های حقوقی، میانجی گری و

زنانی که خشونت را تجربه کرده اند ممکن محدودتر شود.^{۱۱} مراکز قرنطین و مکانهای تجرید که دارای هیچ نوع معیار های امنیتی و پاسخگو به جنسیت نمی باشند، زنان و دختران را در معرض آزار و اذیت و خشونت قرار می دهد.

- عدالت: از آن جایی که فعالیت محاکم در جریان کووید-۱۹ متوقف شده است، بحران موجود باعث شده تا زنان از پیش برد قضایای حقوقی خود در محاکم باز مانده. در ولایاتی که تحت قرنطین قرار دارند، میکانیزم های غیر رسمی عدلی در جریان کووید-۱۹ به سکتگی مواجه شده اند.
- پولیس: شواهد جهانی نشان می دهد که در جریان کووید-۱۹ به دلیل تغییر یافتن اولویت های آن ها به پاسخگویی به بحران کووید-۱۹، تحکیم قرنطین و موارد دیگر، توجه پولیس به موارد خشونت علیه زنان و دختران کمتر شده است.^{۱۲}
- خدمات اجتماعی: برخی از مراکز خدمات اجتماعی موفق شدند خود را با شرایط جدید کووید-۱۹ منطبق کنند؛ به طور مثال مراکز حمایت از خانواده و مراکز راهنمای خانواده توانسته اند به صورت مضمون به فعالیت خود ادامه دهند و برای بازماندگان خشونت خدمات ارایه کنند. با آن هم خانه های امن در تلاش اند تا راه های را برای ارایه خدمات و مدیریت مصون این بحران پیدا کنند. تعدادی از خانه های امن به علت فقدان مکان مورد نیاز و کمبود ظرفیت تست نتوانستند قضایای جدید را بپذیرند. در حال حاضر هیچ خط تلفونی برای ثبت موارد خشونت علیه زنان و دختران در افغانستان به علت نبود منابع مالی وجود ندارد و تنها خط موجود در این زمینه فعالیت خود را در تاریخ ۲۴ مارچ متوقف کرد.

دسترسی به خدمات

در جاهایی که خدمات وجود دارند، بسیاری از زنان و دخترانی که مورد خشونت قرار گرفته اند اغلبا به علت محدودیت های رفت و آمد، سکتگی در ارایه خدمات و کمبود فرصت ها برای جلب کمک، مورد حمایت قرار نمی گیرند. این موضوع اکثرا در مورد زنان و دخترانی که در دهات و مناطق دوردست زندگی میکنند و با عدم یا غیر قابل دسترس بودن خدمات مواجه اند، صدق میکند. در ولایات که قرنطین هستند

¹¹WHO (2020). COVID-19 and violence against women - What the health sector/system can do.

¹²UN Women, UNFPA, WHO, UNDOC and UNDP (2020). COVID-19 and Essential Services Provision for Survivors of Violence Against Women and Girls.

¹³<https://www.theguardian.com/global-development/2020/apr/21/domestic-abuse-women-in-herat-afghanistan-may-survive-coronavirus-but-not-lockdown>

¹⁴Ibid.

شخصی برای ارائه کنندگان خدمات مربوط به خشونت علیه زنان و دختران، به شمول نهادهای جامعه مدنی را در اولویت قرار دهید تا به این ترتیب دسترسی مداوم و مصون بازماندگان خشونت به خدمات مانند خدمات صحتی، دسترسی به پولیس و نهادهای عدلی و دیگر خدمات اجتماعی به صورت حضوری ویا از راه دور تضمین شود. سازمان هایی که برای مناطق دور افتاده و جمعیت های آسیب پذیر زنان و دختران که با اشکال متعدد تبعیض روبرو اند خدمات عرضه می دارند، را حمایت کنید.

پروتوکل هایی را برای سازمان های فعال در زمینه حقوق زنان (به طور مشخص؛ مراکز حمایت از زنان، مراکز حمایت خانواده، مراکز رهنمایی خانواده و مراکز امن برای زنان و دختران) به منظور جلوگیری و پاسخگویی به مشکلات ناشی از کووید-۱۹ و ادامه مصئون فعالیت های خدمت رسانی شان برای بازماندگان خشونت، ایجاد کنید.

برای عرضه کنندگان خدماتی که در خط مقدم ارائه خدمات قرار دارند آموزش دهید تا چگونه خدماتی مانند تشخیص، پاسخگویی، حمایت و ارجاع بازماندگان خشونت برای خدمات مناسب را بیاموزند، همچنین اساسات مشاوره روانشناختی و برنامه ریزی مصئون را برای شان آموزش دهید.

با رهبران محلی، جامعه، همکاران محلی و رسانه ها در مورد خطرات رو به افزایش خشونت علیه زنان و دختران و این که چگونه درخواست کمک کنند ارتباط برقرار کنید.

حمایت ها، ارتباطات و مشاوره های خود را با نهادهای جامعه مدنی منظور طرح پلنهای وقایعی و پاسخدهی به خشونت علیه زنان و دختران و همچنین پلان های پیش گیرانه و پاسخگو به بحران کووید-۱۹ ادامه دهید. کتاب های رهنما و راهکرد های ارجاعی را منظور انعکاس تغییرات در خدمات قابل دسترس، تجدید نماید و در مورد راهکارهای ارتباطی جدید به عرضه کنندگان خدمات جامعه مدنی و گروه های کلیدی اطلاع رسانی کنید.

جمع آوری و استفاده مصئون از داده های تفکیک شده به اساس جنسیت را درمورد وقوع خشونت علیه زنان و دختران و ظرفیت خدمات جهت پاسخگویی برای درک تأثیر کووید-۱۹ بر خشونت علیه زنان و دختران و عرضه خدمات، را ارتقا دهید.

آموزش های حرفه ای برای زنان و دخترانی که خشونت را تجربه می کنند را نیز متاثر کرده است. بحران کووید-۱۹ و تمرکز روی ارائه خدمات صحتی همچنین تلاش ها برای انکشاف اجتماعی و تلاشها جهت جلوگیری از خشونت علیه زنان و دختران را با سکتگی روبرو کرده است که این امر می تواند روند کند پیشرفت در حوزه برابری جنسیتی و پایان دادن به خشونت علیه زنان در افغانستان را از این هم کند تر کند.

خدمات برای گروه های به حاشیه قرار دارند

- بحران کووید-۱۹ به احتمال زیاد نابرابری ها را افزایش داده و وضعیت را برای گروه های که در حاشیه قرار دارند بدتر خواهد کرد. زنان و دخترانی که با انواع مختلف تبعیض روبرو اند، مانند زنان بیجاشده داخلی، زنانی که در مناطق جنگ زده زندگی می کنند، زنان اقلیت های قومی، زنان کهن سال، زنانی که دارای معلولیت های فیزیکی یا ذهنی میباشند و زنانی که در دهات و مناطق زندگی می کنند در معرض افزایش خطر خشونت هستند و احتمال این که حمایت های مورد نیاز را دریافت کنند کم است.^{۱۵} کووید-۱۹ آسیب پذیری موجود در مقابل خشونت را وخیم تر کرده و دسترسی به خدمات را محدود می کند. خدمات مربوط به خشونت علیه زنان و دختران، مشخصا خدمات صحتی، باید به نیازهای تمامی زنانی که خشونت را تجربه می کنند پاسخگو باشد، بشمول زنانی که از چندین جهت به حاشیه رانده شده اند. پلان ها و عرضه خدماتی که برای کاهش خطرات کووید-۱۹ و خشونت علیه زنان و دختران روی دست گرفته می شود باید انعکاس دهنده صدا و تجربیات تمامی زنان و دختران باشد. درک تأثیر هویت های مختلف بر تجربیات زنان و دختران از خشونت و دسترسی آن ها به خدمات، در دوران شیوع کووید-۱۹ برای شناسایی و رفع شکاف ها در ارائه خدمات و این که هیچ کس از این خدمات بی بهره نماند،

سفارشات:

تمامی نهادهای ذیربط:

- اقدامات محافظتی مربوط به خشونت علیه زنان و دختران را در تمامی پلان های آمادگی به کووید-۱۹ در نظر بگیرید و برای اجرای آن منابع اضافی تخصیص دهید.
- حمایت های مالی، حمایت تخنیکی و تجهیزات محافظت

¹⁵UN Women, UNFPA, WHO, UNDOC and UNDP (2020). COVID-19 and Essential Services Provision for Survivors of Violence Against Women and Girls.

- به منظور راه اندازی مجدد خط کمک تلفونی به خاطر گزارش وقوع خشونت علیه زنان و دختران، حمایت های تخنیکی و مالی ارایه کنید تا به این ترتیب حمایت لازم در اموری همچون ارجاع قضایا، حمایت های حقوقی، مشاوره های روانشناختی و پلان گذاری های مربوط به مصئونیت، به بازماندگان خشونت ارایه شود.

از آموزش و بکارگیری از رضاکاران صحتی جامعه برای پیشگیری و پاسخ به وقایع خشونت علیه زنان و دختران از طریق اقدامات پیشگیرانه، ارتقاء روش های مقاومتی، ارائه حمایت های اولیه و ارجاع به خدمات قابل دسترس، حمایت کنید.

فعالین بخش صحتی و نهاد های همکار:

- راهنمای سب کستر خشونت مبتنی بر جنسیت "GBV" در افغانستان را برای دسترسی به رهنمودهای پاسخ گویی به کووید-۱۹، دنبال کنید.
- به کارمندی که در خط مقدم عرضه خدمات صحتی قرار دارند در مورد چگونگی تشخیص، پاسخ گویی، حمایت و ارجاع بازماندگان خشونت به خدمات مربوطه و مشاوره ابتدایی روانشناختی و پلان گذاری مصئونیت را آموزش دهید.
- تسهیل مکان های مصون تجرید به بازماندگان خشونت و عرضه خدمات صحتی در شفاخانه ها، کلینیک ها، مراکز قرنطینه و مکان های مناسب دیگر؛ و از دریافت تمامی خدمات لازم مربوط به خشونت علیه زنان و دختران، یا به صورت حضوری و یا هم از راه دور اطمینان حاصل کنید. (مخصوصا خدمات مربوط به مشاوره های روانشناختی).
- در تمامی مراکز صحتی مانند شفاخانه ها، کلینیک ها و مراکز قرنطینه، بخش های مخصوص به زنان و دختران را ایجاد کنید، جایی که در آن یک کارمند آموزش دیده در زمینه قضایای خشونت علیه زنان و دختران بتواند به صورت مصئون و محرمانه در مورد کووید-۱۹ معلومات ارایه نموده و خدماتی چون مشاوره، برنامه ریزی و رهنمایی برای ارجاع به خدمات مناسب، به مراجعه کنندگان عرضه گردد.